ἀλλ' ἐπὶ πᾶσιν αὐτοῖς. οὐδὲ ἐπὶ πᾶσιν ἀλλ' ἀλλήλων πρὸς ἀμφισβήτησιν ἀλλ' ἀνεν
ἀμφισβητήσεως. ἵνα τί; ἵνα τὸ κοινὸν ἐπιδειξῃ. ὡς πρέπει ἀδελφοῖς
καὶ ἀγαπητοῖς καὶ μηδὲ ποσῶς. οὕτω γὰρ ἀμφισβήτησις οὐκ ἔσται. τὸ
γὰρ ἐν τοιούτοις ἐπιδειξῃ ἔχει. ὅταν δὲ ἀλλήλοις ἀντιφθεγγώμεθα,
ἀλλ' ἀπροαιρέτως ἐπεσε. εἶτα. ἄδικος ἦν ὁ τὸν ἀγρὸν ἀνούμενος, ἢ ὁ τὸν
ἄγραφον; ἀλλὰ δῆλον ὅτι ὁ τὸν ἄδικον οὐ γὰρ ἂν ἐπεθύμησεν ὁ δί-
καιος ἀνοῦσθαι, οὐδὲ ἐξ ἀρχῆς ἐπορίσατο, ἢ τὸν γραφὲν ἢ τὸν ἄγραφον.
ἐκεῖνος γὰρ ἐκ τοῦ ἀδίκου ἐκτήσατο. ὁ δὲ ἐκ τοῦ δικαίου. ἐκεῖνος ἐκ
τοῦ ἀδίκου ἐκτήσατο. ὁ δὲ ἐκ τοῦ δικαίου. ἐκεῖνος ἐκ τοῦ ἀδίκου ἐκτήσατο.
ὁ δὲ ἐκ τοῦ δικαίου. ἐκεῖνος ἐκ τοῦ ἀδίκου ἐκτήσατο. ὁ δὲ ἐκ τοῦ δικαίου.
ἐκεῖνος ἐκ τοῦ ἀδίκου ἐκτήσατο. ὁ δὲ ἐκ τοῦ δικαίου. ἐκεῖνος ἐκ τοῦ ἀδίκου
ἐκτήσατο. ὁ δὲ ἐκ τοῦ δικαίου. ἐκεῖνος ἐκ τοῦ ἀδίκου ἐκτήσατο. ὁ δὲ ἐκ τοῦ
δικαίου. ἐκεῖνος